

ע"פ 67031/08/23 - יעל וינקוב טפר נגד אריאל שוסטרמן בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 67031-08-23

10 אוקטובר 2023

המערערת

יעל וינקוב טפר

המשיבה

-
אריאל שוסטרמן בע"מ

בשם המערערת - עו"ד דוד בר-אלי

בשם המשיבה - עו"ד שירלי פורר

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפני ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בחיפה [השופטת מירי שי; סע"ש 38602-04-22 ביום 30.7.2023] שלא לפסול עצמה מלדון בהליך.

הרקע לערעור

2. ביום 24.4.2022 הגישה המערערת לבית הדין האזורי לעבודה בחיפה תביעה נגד המשיבה, זאת בשל טענותיה לזכויות שונות אגב סיום עבודתה במשיבה וטענותיה לפיטורים שלא כדין, אפלייה מחמת הורות וטענות נוספות הנובעות מכך.

3. ביום 28.11.2022, בתחילת דיון שהתקיים בתיק, הודיעה השופטת שי לצדדים שבמהלך לימודיה בפקולטה למשפטים באוניברסיטת חיפה למדה באותו מחזור ב"כ המשיבה, לפני כעשרים שנים, וכי לא קיימת בין השניים היכרות אישית.

4. הצדדים לא התנגדו למותב ונרשם לפרוטוקול כי אין להם מה לציין בעניין.

בקשות פסלות השופטת בבית הדין האזורי ודחייתן

5. ביום 11.7.2023 הגישה המערערת בקשה לפסלות השופטת שי מושא ערעור זה. **במסגרת הבקשה טען ב"כ המערערת** שבמהלך שיחה שניהל עם ב"כ המשיבה טרם תחילת הדיון ביום 28.11.2022 עלה נושא ההיכרות המוקדמת של ב"כ המשיבה עם השופטת שי, כאשר לטענת ב"כ המערערת במסגרת השיחה עלה כי השניים

ילידות אותה שנה וגדלו שניהם בחיפה. כמו כן, נטען שם כי מספר הסטודנטים באוניברסיטת חיפה, בה למדו השופטת שי וב"כ המשיבה, אינו גדול וכי ייתכן במהלך לימודי התואר הראשון היכרות משמעותית וקרבה חברית גבוהה בין הסטודנטים.

6. במסגרת הבקשה נטען שבמהלך הדיון לא עלה חשש מניהול ההליך על ידי השופטת שי, אולם במהלך הזמן עלה חשש שהיכרות המוקדמת בין הצדדים משפיעה על ניהול ההליך, כך לטענת המערערת. בין השאר נטען לייחס לא נאות כלפי המערערת ובא כוחה ושהחלטות בהליך לא מתקבלות באובייקטיביות הדרושה. המערערת סמכה דבריה בין השאר על החלטת השופטת שי מיום 2.7.2023 במסגרתה נדחתה בקשתה לזימון עדים תוך חויבה בהוצאות בסך ₪ 1,200, לטענתה בניגוד למקובל בבתי הדין לעבודה.

7. לטענת המערערת יש בכך בכדי לקבוע שקיימת אפשרות סבירה למשוא פנים או לחילופין כי דעתה של השופטת שי ננעלה באשר לתוצאות ההליך, באופן אשר מחייב את פסילת השופטת מניהול ההליך.

8. **המשיבה טענה**, כי לא הוכח כי קיימת היכרות משמעותית בין ב"כ המשיבה לבין השופטת שי כנדרש בדין וכי בין הצדדים לא קיימת היכרות אישית. לטענתה עיתוי הבקשה מעיד שהטעמים להגשת הבקשה נוגעים להחלטות שניתנו שלא היו לטעמה של המערערת ואינם מצדיקים את קבלת הבקשה. כמו כן נטען שהגשת הבקשה נגועה בשיהוי משמעותי משהסיבה בגינה הועלתה טענת הפסלות הייתה ידועה לצדדים עוד במועד הדיון שהתקיים כשמונה חודשים עובר להגשת הבקשה.

9. ביום 30.7.2023 ניתנה ההחלטה מושא ערעור זה, במסגרתה נקבע כי די היה בשיהוי המשמעותי בהגשת הבקשה בכדי לדחות את הבקשה, אולם גם לגופו של עניין נקבע שמשלא קיימת "קרבה משמעותית" בין ב"כ המשיבה לבין השופטת שי שכן מדובר בהיכרות משנות לימודיהם של השניים בפקולטה למשפטים שנסתיימו לפני למעלה מ-20 שנה קודם לכן. משכך כאמור נדחתה הבקשה והמערערת חוייבה בהוצאות בסך ₪ 1,000 בגין הגשתה.

הערעור

10. ביום 30.8.2023 הוגש הערעור מושא פסק דין זה, במסגרתו שבה המערערת על טענותיה כפי שהועלו במסגרת בקשת הפסלות. כמו כן, נטען שעצם חיוב המערערת בהוצאות בגין הגשת הפסלות מעידה גם היא על חשש למשוא פנים, זאת משאין בית הדין נוהג לחייב בהוצאות צד המצוי בעמדה נחותה, כך לטענתה.

11. המשיבה בתגובתה שבה על טענותיה כפי שהובאו בתגובתה על בקשת הפסלות, תוך שהיא תומכת בקביעותיו של בית הדין קמא.

דין והכרעה

12. אקדים אחרית לראשית ואציין כי לאחר שעיינתי בטענות הצדדים שהוגשו בערעור, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבפניי, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "**חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט**", כאמור בסעיף 77(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק בתי המשפט**"), החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. אעמוד להלן על הטעמים לכך.

13. ראשית, על בעל הדין הטוען לפסלות להעלות טענה זו בתחילת הדיון בתובענה, ולחלופין "מיד לאחר שנודעה לו

עילת הפסלות" זאת בהתאם לתקנה 112ב לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), התשנ"ב-1991. כך נפסק כי **"מקום בו בעל דין אינו מעלה טענת פסלות מיד לאחר שנודעה לו, בייחוד במצב דברים בו לפתחו של השופט מצויה בקשה תלויה ועומדת, יש לראותו כמי שויתר על זכותו לטעון לפסלות השופט. ישנו חשש, כי בעל דין ימתין עם בקשת פסילה וישהה את הגשתה עד לבירור עמדתו של השופט בהליך או בפסק הדין הסופי, ובכך יפתח פתח למניפולציות שונות"**. על כן רשאי בית הדין לסלק על הסף טענת פסלות רק בשל כך שהועלתה באיחור [ראו למשל את עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 **חברה ישראלית למובילים בע"מ נ' מאירי** (26.1.2012), והאסמכתאות שם]. כלומר כלל הוא כי מבחינת מועד העלאתה של טענת פסלות, על הטענה להיות צמודה לעילה בעטיה היא מועלית, ואין לצבור טענות מסוג זה כדי להעלות אותן במרוכז במועד שהוא נוח מבחינה כלשהי.

14. משכך, די היה בעניין זה בכדי להביא לדחיית הבקשה כפי שציין בית הדין האזורי בהחלטתו. עולה מהדברים שהמערערת לא התנגדה לשיבתה של השופטת שי בדין, זאת עד למתן החלטה או החלטות שלא היו מקובלות על המערערת. עצם העלאת טענת הפסלות בשלב מאוחר זה, כ-8 חודשים לאחר מועד הדיון בו נודע לצדדים לראשונה על העילה בגינה טוענת המערערת לפסלות, די בה בכדי להביא לדחיית הערעור.

15. לגופם של טענות המערערת, אדגיש כי כלל הוא שחזקה כי השופט היושב בדין הינו שופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. משכך, ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תיטה להתערב בה, אלא בנסיבות קיצוניות (עפ"ס 26960-04-21 **רשף - משרד עורכי דין - סיבוני** (25.4.2021)).

16. כמו כן, נפסק בעבר כי בכדי להוכיח את עילת הפסלות, על הטוען לכך להציג ראיות משמעותיות לקיומן של עילות הפסלות להן הוא טוען, זאת בשל הצל הכבד שמטילה עילה זו על השופט ועל מערכת המשפט. כמו כן, אין די בתחושתו הסובייקטיבית של הטוען לעילה בנוגע אלא שיש להוכיח כי עילת הפסלות מתקיימת באמת מידה אובייקטיבית (עפ"ס 44428-02-21 **ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ** (3.3.2021); עפ"ס 41366-07-20 **גצב - מ.נ. חדרי ילדים בע"מ** (2.8.2020)).

17. בענייננו לא עלה בידי המערערת להציג ראיות התומכות בטענתה כי בשל ההיכרות המוקדמת בין השופטת שי לב"כ המשיבה, זאת משהיה על המערערת להראות כי בין הצדדים כאמור קיימת "קרבה ממשית" כהגדרתה בסעיף 77א(1) לחוק בתי המשפט. בכדי לבחון האם אכן קיימת קרבה אשר עולה לכדי "קרבה ממשית" יש לבחון את משך הזמן שחלף מאז ההיכרות ואת רלוונטיות ההיכרות להליך (עפ"ס 1516-07-17 **מרדכי סויסה - אדוארד ישיר בע"מ** (24.09.2017)).

18. כאמור, טענת המערערת היא כי ההיכרות המוקדמת בין השופטת שי לב"כ המשיבה במהלך לימודיהם בפקולטה למשפטים היא שמביאה לחשש למשוא פנים בניהול ההליך, ולטענתה הלכה למעשה לניהול לא אובייקטיבי של ההליך בשל היכרות זו. קיים קושי רב בקבלת טענה זו, זאת בשים לב למשך הזמן המשמעותי שחלף מאז לימודיהם המשותפים, למעלה מ-20 שנים, ומשמדובר בהיכרות תחומה בזמן שלא מעידה בהכרח על קרבה בין השניים. טענות המערערת שבשל העובדה שמדובר בלימודים באוניברסיטה, בה יש מספר מועט יותר של סטודנטים לעומת מכללה, ומשכך קיים חשש שהייתה בין השניים היכרות קרובה יותר, לא נתמכה בראיות ונטענה בעלמא ואין מקום לייחס לטענה זו משקל.

19. באשר לטענותיה של המערערת בנוגע לאופן ניהול ההליך, ולהחלטות דיוניות שניתנו על ידי השופטת שי במהלכו, הרי שטענות אלו אין מקומם בהליך הנוגע לערעור פסלות שופט, וככל שברצונה היה להסיג על החלטות אלו הרי שההליך המתאים היה בהגשת בקשת רשות ערעור על החלטות אלו (עפ"ס 7352-02-22 **משה אביר - GRMAY GOITOM**) (14.02.2022)). משלא עשתה כן, אין לה אלא להלין על עצמה בעניין זה.

20. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי טענות המערערת מעלות חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים בניהול ההליך, ומשכך דינו של ערעור הפסלות להידחות.

סוף דבר

21. אשר על כן, הערעור נדחה. המערערת תישא בהוצאות המשיבה בסך כולל של 4,000 ₪, שישולמו תוך 30 יום מיום מתן ההחלטה.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ד (10 אוקטובר 2023) בהעדר הצדדים וישלח אליהם.

**ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה**